

(Λεῶν.) *Βλυχός* ἄνδρ. Θεσσ. Κάλυμν. Σίφν. Ὑδρ. *Βλυχό* ἄνδρ. Ἀττικ. Δονοῦσ. Θεσσ. Κύθηρ. Κῶς (Ἀντιμάχ.) Μέγαρ. Ρόδ. Χίος (Καρδάμ. κ.ά.) *Βλυχά* τά, ἄλόνν. Ἀμοργ. Ρόδ. Σκύρ. Στερελλ. (Ἀκαρν. Σπάρτ.) *Βλυχά* ἡ, Κάσ. Κάμπ. *Γλύφως* Ρόδ.

γλυφότη ἡ, ἐνιαχ. *βλυχότη* Ἀμοργ. Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ λ υ φ ό ς*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ *β λ υ χ ό ς*.
Γ λ υ φ ά δ α 2, τὸ ὅπ. βλ.

γλυφούρα ἡ, ἐνιαχ. καὶ Τσακων. (Μέλαν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ λ υ φ ό ς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ο ύ ρ α.

1) *Γ λ ύ φ α 1*, τὸ ὅπ. βλ., ἐνιαχ. καὶ Τσακων. (Μέλαν.): *Νιὰ γλυφούρα* ἂν ἔχοντα ἔγκει τὸ ὄο (μια γλυφίλα ἔχει αὐτὸ τὸ νερό) Μέλαν. 2) Ἀνούσιον ἔδесμα Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γλυφούρα* Θεσσ. (Πήλ.)

γλυφουριὰ ἡ, ἐνιαχ. *γλυφουρικά* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ λ υ φ ό ς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ο υ ρ ι ά.

Ἡ πνιγερὰ κατάστασις καιροῦ ἡπίου καὶ ὑγροῦ.

γλυφουρίζω Κύπρ. (Γερμασ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. *γ λ υ φ ο ύ ρ α*.

Κατέχομαι ὑπὸ δυσάρεστου αἰσθήματος, ἐπειδὴ ὁ στόμαχος ἔμεινε ἐπὶ πολλὸν χρόνον κενὸς ἢ ἐπληρώθη διὰ γλυκῶν ἔδεσμάτων: *Γλυφουρίζει ἡ καρδιά μου* (καρδιά = στόμαχος). Συνών. *ξ ε λ ι γ ώ ν ο μ α ι*.

γλυφούρισμα τό, ἐνιαχ. *γλυφούρισμα*ν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γ λ υ φ ο υ ρ ί ζ ω*.

Τὸ ἐκ τοῦ κενοῦ στομάχου προκαλούμενον δυσάρεστον αἰσθημα ἔνθ' ἂν. Συνών. *λ ι γ ω μ ά ρ α*, *ξ ε λ ί γ ω μ α*, *ξ ε λ ι γ ω μ ά ρ α*.

γλυφούτσικος ἐπίθ. σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ λ υ φ ό ς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ο ύ τ σ ι κ ο ς.

Ὁ ὀλίγον γλυφός, ὁ ὑφάλμυρος ἔνθ' ἂν.

γλυκοφέρνω ἐνιαχ. *βλυχοφέρνω* Σίφν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ λ υ φ ό ς*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ *β λ υ χ ό ς*, καὶ τοῦ ρ. *φ έ ρ ν ω*.

Ἀμτβ., εἶμαι ὑφάλμυρος ἔνθ' ἂν.: *Βλυχοφέρνει τὸ νερό* Σίφν.

γλύφτης ὁ, ἄνδρ. Θράκ. (Περίστ.) Ἰων. (Κρήν.) Κάμπ. Κρήτ. (Κίς. Μάλλ. κ.ά.) Λυκ. (Μάκρ.) Μεγίστ. Πελοπν. (Βασαρ. Κάμπος Λακων.) Ρόδ. κ.ά. — Λεξ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Δημητρ. Θηλ. *γλύφτρα* Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὖσ. *γ λ ύ π τ η ς*. Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ.

1) Τὸ ὄργανον διὰ τοῦ ὁποίου γλύφει τις, κοιλαίνει ἢ ἀποξέει σκληρὸν ἢ μαλακὸν ἀντικείμενον ἔνθ' ἂν. Συνών. *γ λ ύ φ α ν ο*, *γ λ υ φ ί δ α*, *γ λ υ φ ί δ ι*, *π ε τ ρ ο κ ό - π ο ς*, *π ί κ ο ς*, *σ κ α ρ π έ λ ο*, *σ μ ί λ η*. 2) Τὸ θηλ., εἶδος ἰχθύος Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)

γλυφτός ἐπίθ. *γλυφός* Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γ λ ύ φ ω*.

Ἀρχαίος: *Ἐχει γλυφτά τὰ δόντια*.

γλύφω ἄνδρ. Κορσ. Κρήτ. (Κίς.) Νίσυρ. Πελοπν. (Λεβέτσ. Λεντεκ. Οἴτυλ.) Πόντ. (Χαλδ.) — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ. *γλύφω* ἡ Τσακων. (Χαβουτσ.) Μετοχ. *γλυμμένος* πολλαχ.

Τὸ ἀρχ. ρ. *γ λ ύ φ ω*.

1) Ἐπὶ σκληρᾷ ὕλης, διὰ γλυφάνου σκαλίζω, σκάπτω, ἀποτρίβω, λειῶ Κρήτ. (Κίς.) Νίσυρ. — Λεξ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ. β) Διὰ γλυφάνου ἀφαιρῶ τὸ ἐνδοκάρπιον ἢ τὰ σπέρματα καρπῶν προοριζομένων διὰ ζαχαρόπηκτα: ἄνδρ.: *Γλύφω τ' ἀχλάδια-τὰ μῆλα-τὰ νερατζάκια* κ.τ.τ.

2) Ἀφαιρῶ τὸν φλοιόν, ἐκλεπίζω, γλύφω Κορσ. Πελοπν. (Λεβέτσ. Λεντεκ. Οἴτυλ. κ.ά.) Πόντ. (Χαλδ.) Σάμ. Τσακων. (Χαβουτσ.) — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ.: *Γλύφω τὸ καρῦδι - τὸ πορτοκάλι - τὸ σῦκο* Λεβέτσ. *Γλύψε ἓνα σῦκο* Οἴτυλ. *Μά-ι γλύφ* τὸ δέντρο (θὰ τὸ ξεφλουδίσω τὸ δένδρον) Χαβουτσ. Ἡ σημ. καὶ Ἑλληνιστ. πβ. Ἀριστείδ. 1,283 «ὡς ἐφθὰ περιγεγλυμμένα ὥσπερ μέλλοντος ἤδη ἐσθίειν» καὶ Ἡσύχ. «ἐξέγλυψεν, ἐξελέπισεν».

γλύω Α. Ρουμελ. Ἡπ. (Ἄρτ. Ζαγόρ. Ἰωάνν. Κουκούλ. Λάκκα Σούλ. Πάργ. Πλατανούσ.) Θεσσ. Θράκ. (Καρατζάν. Σωζόπ.) Κρήτ. Λευκ. Παξ. Πόντ. (Ἰνέπ. Τραπ. κ.ά.) — Μ. Φιλήντ., Γλωσσον., 2,187 *γλύνω* πολλαχ. *γλύου* Ἡπ. (Ζαγόρ.) *γλῶ* Ἡπ. Θράκ. (Γέν. Μέτρ. Σαρεκκλ. Τσακίλ.) Ἰκαρ. Χάλκ. — Κορ., Ἀνεκδ. λεξιλ. σημ., 17 Ν. Πετμεζ., Ἡμερολ. Ὀδοιπ. Συνδ., Α, 130 — Λεξ. Βάιγ. Δημητρ. *γλῶνω* Πόντ. (Οἶν.) *γλῶν* Ἡπ. *ἐγλύζω* Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Ὀφ. Τραπ. Χαλδ.) *γλύζω* Καππ. (Συνασσ.) Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Σινώπ. Τραπ. Χαλδ.) *ἀγλύζω* Πόντ. *ἀγκλύζω* Πόντ. (Κερασ. Ὀφ. Χαλδ.) — Δ. Οἰκονομίδ., Γραμματ., 293 *γλύνω* Ἰκαρ. Πόντ. (Ἀμισ. Ἰμερ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὀφ. Σάντ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) *γλύν-νω* Πόντ. γ' πληθ. *γλοῦν* Θράκ. (Περίστ.) Μέσ. *γλύομαι* ἐνιαχ. *γλύσκομαι* Πόντ. (Ἀμισ. Κοτύωρ.) *γλύσκουμαι* Πόντ. (Ἀμισ. Ὀφ. Τραπ. Χαλδ.) *γλύουμαι* (Ὀφ. Τραπ.) *γλύγουνται* Πόντ. (Τραπ.) *χλῶμαι* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ Βυζαντ. ρ. *ἐ γ λ ύ ω*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ *γ λ ύ ω*, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ ἀρχ. ρ. *ἐ κ λ ύ ω*. Ἰδ. Συναξ. εὐγεν. γυναικῶν, στ. 43 (ἐκδ. Κ. Krumbacher, σ. 376) «καὶ εἰς τοῦ διαβόλου τὸν δεσμὸν καμμία νὰ μὴ τὸν γλύσῃ». Ὁ τύπ. *ἀ γ κ λ ύ ζ ω* ἐκ συμφυρμού τῶν *ἀ ν α λ ύ ζ ω* καὶ *ἐ γ κ λ ύ ζ ω*. Ὁ τύπ. *γ λ υ ῶ* καὶ εἰς Γερμ. Σομ.

1) Μετβ. καὶ ἀμτβ., σώζω, λυτρώνω, λυτροῦμαι Ἡπ. (Ἄρτ. Ζαγόρ. Θεσπρωτ. Ἰωάνν. Κουκούλ. Λάκκα Σούλ. Πάργ. Πλατανούσ.) Θεσσ. Λευκ. Παξ. κ.ά.: *Ὁ Θεὸς νὰ γλύσῃ!* Παξ. *Νὰ σὲ γλύσῃ ὁ Θεὸς* Θεσσ. *Γλῶσι μι, Θιέ μ'* Πλατανούσ. *Γλῶσι, Χριστέ κι Παναγιά* Ἡπ. *Θέ μ', πάρι μι νὰ γλύσῃ* Ἰωάνν. *Οὐ Θιὸς νὰ γλύσῃ ἀπὸ καμμιὰ φουτιὰ τώρα τοῦ καλοκαίρ'* Κουκούλ. || Φρ.: *Εἶναι, Κύριε, γλῶσε!* (ἐπὶ σφοδρῶς ὀργιζομένου καὶ ἐπικινδύνου) Ἡπ. || Γνωμ. Ἀπ' Αὐγούστου *κάπα κι ἀπὸ Μαρτίου ποκάμισο νὰ γλύσῃς* (περὶ τῆς ἐπικρατούσης κατὰ τοὺς μῆνας τούτους καιρικῆς καταστάσεως) Ἡπ. || Ἀσμ.

Ἀφέντη μ', αἰ-Γιῶργη μου, γλῶσε μ' ἀπὸ τὸν Τοῦρκο, νὰ φέρω λίτρες τὸ κερί καὶ λίτρες τὸ λιβάνι Ἡπ.

Θὰ πάω νὰ φαρμακωθῶ, νὰ γλύσω ἀπ' τὸ σεβντᾶ

σου,

νὰ γλύσω ἀπὸ τὰ νάζια σου κι ἀπ' τὰ καμώματά σου

Ἰωάνν.

